

Christum mundo, variisque respectibus à vero abducor! et en ut est cæca passio animi, cæca invidia, et odium in aliquem semel conceptum!

MEDITATIO XXXVIII.

Damnatur ad Crucem.

PUNCTUM I.

UXOR Pilati nunciat marito sedenti pro tribu-
nali: *Nihil tibi et justo illi; multa enim passa sum hodie per visum propter eum.* Id potuit accidere, vel à malo genio, qui, visâ Christi virtute, et patientiâ inter tot acerbitates, veritus sit ne regno suo malè cederet illius mors; tantum valet eximia virtus, etiam apud hostem et improbum: vel etiam à bono angelo, suggerente, iudicium illud fore marito ejus exitiale. Nempè voluit Deus sic etiam testatam reddere innocentiam, in ipso damnationis articulo.

PUNCTUM II.

Videns Pilatus quia nihil proficeret suadendo, lavit manus, dicens: Innocens ego sum à sanguine justî hujus: vos videritis. Præambulum sententiæ in Christum fuit, profiteri ipsum justum, frustrâ autem in alios crimen rejicit.

Respondit universus populus: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. O dira in seipsos impre-

Matt. 27. 19. Visio uxoris Pilati, à quo ceul. sala.

catio, quæ et apprehendit illos! Ego aliter mihi imprecabor illum sanguinem: ut lavet, et sanctificet me. Lavit Pilatus foris manus, non intus conscientiam. Idque fit, cum prætextitur malè facis excusatio apud homines. Ego in primis cor habere mundum velim.

PUNCTUM III.

Pilatus adjudicavit feri petitionem eorum. Quanta iniustitia, conscientia reclamante! Jesum verò tradidit voluntati illorum: aut ut Joannes: Tradidit eis illum, ut crucifigeretur: nam hoc petiverant. Quanta crudelitas! qui plausus furentium consecuti! Christus autem libens sententiam acceptavit, uti decretam in tribunali divino pro hominum salute. Ubi Matri renunciata est, obrigit: sed et acquievit divinæ dispositioni.

MEDITATIO XXXIX.

Bajulatio Crucis, et iter ad Calvariam.

PUNCTUM I.

EXIITUR chlamyde, et propriis induitur vestimentis, cruxque portanda ei porrigitur.

Delusus fuerat rex: jam ut latroni detrahitur purpura; sed non corona, ne cruciati levaretur: et significatur ejus regnum permanens. Pro sceptro autem arundineo, trabs ei traditur. Ad portandam

aliter super vocat. los. quàm bonos.

Luc. 23. 21. Mortis sententia injustissima. Joan. 19. 16.

Exiit chlamyde.

qui dedecori habent. 3. Sensuales, quod carni ad-
Phil. 3. 16. versetur. Flebat Paulus, *multos esse inimicos crucis Christi... quorum Deus venter est, et gloria in confusione eorum.*

Non co-
 actè, sed
 sponte
 ample-
 xanda
 crux.

Coactè omnes portant, quatenus natura abhorret.
 Quoad voluntatem autem, quidam coactè, quia
 planè refugiunt, et impositam impatienter ferunt:
 alii, item coactè, quia non spontè suscipiunt, sed
 visâ tamen necessitate, tolerant pacatè, ut Simon
 iste: alii denique obviis manibus occurrunt illi, et
 gaudent. Ex quibusnam tu es? Stude ut sis ex
 postremis.

PUNCTUM IV.

Circa substitutum in ferendâ cruce Christi, con-
Portans siderandum quod vocatur Simon, id est obediens:
crucem quæ virtus vincit repugnantiam voluntatis, ad tole-
dit Simon. randam crucem. 1. Et eadem sublevat Christum, et
 qui ejus loco sunt superiores; ut cum gaudio, et
 non gementes præsent. Christi obedientia usque ad
 mortem crucis, commendatur. 2. Simon iste pere-
*Peregrini-*grinus erat, et ex villâ veniens Jerosolymam. Sic
nus. oportet esse peregrinos, et tendere in cælestem Je-
 rusalem; quibus occurret Christus, ut ab eo cru-
 cem accipiant. 3. Labor Simonis fuit brevis, me-
 moria huc usque gloriosa; eritque. Ita continget
 nobis.

PUNCTUM V.

Alloquitur mulieres: *Sequebatur illum turba multa;* *Luc. 23.*
 alii, ut affigerent cruci; alii, quod fruerentur spec-
 taculo, ut sacerdotes; alii curiositatis causâ; alii
 commiseratione quâdam; nullus, ut juvaret, aut
 cum eo moreretur. Alloquitur mulieres flentes ip-
 sum: *Nolite flere super me; sed super vos ipsas flete,* *Luc. 23.*
 et super filios vestros. Non prohibet lacrymas commi-
 serationis; sed præfert compunctionis, quibus de-
 lentur peccata, tum propria, tum aliena. Indicat
 etiam luctuosissimas pœnas, quæ, ob crucifixum
 Dominum, consecuturæ erant gentem Judæorum.
 Rationem autem reddit: *Quia si in viridi ligno hæc fu-* *Luc. 23.*
 ciunt, in arido quid fiet? si tam speciosa et fruetuosa
 arbor ob alienam culpam sic excinditur, quid sup-
 plicii manet peccatores, quasi inutilia ligna, et solum
 igni apta?

PUNCTUM VI.

Beata Virgo admonita de condemnatione Filii,
 occurrit eunti; visaque ut est à Filio, se mutuo as-
 pectu convulnerunt. Igitur, relicta civitate, ad
 Calvariæ montem pervenit: utique relicta, quæ ob in-
 fidelitatem abjicienda erat, fructuque mortis Christi
 privanda.

Occurrit
 B. Virgo.

MEDITATIO XL.

*De loco et tempore crucifixionis, de
oblato felle, ac denudatione.*

PUNCTUM I.

I. DE loco, et tempore mortis Dominicæ. I. Elegit locum apertum. Locus fuit mons Calvariæ. In aperto voluit mori, ut pateret omnibus, qui pro omnibus moriebatur; et in infami supplicii loco, ad majorem ignominiam; et in Calvariæ loco, ad horrorem, quòd ibi reorum Calvariæ congestæ essent; atque ut significaret suâ morte se vivificaturum defunctorum ossa.

II. Tempus elegit meridianum, ut intelligi retur summus ardor caritatis, quâ se offerebat in holocaustum; et ut confusio esset major, in clarâ luce, et in die paschatis, quando conveniebat Jerosolyman innumerabilis multitudo. Nativitati autem elegit noctem mediam, et locum ignobilem, ut gloriam suam occultaret.

PUNCTUM II.

Felle potatur, et cur. Potatur vino felle mixto, cum aliis ad solatium præberi potus soleret: et sic inventus modus cruciandi ipsum, etiam intus. Discam ferre ingrata palato: et quòd, pro levamine, inferatur mihi molestia. *Dederunt in escam meam fel, et in siti meâ potaverunt me aceto.* Nos comedimus *uram acerbam*; et

Christus cruci affigitur. 121

Ezech. 18. dentes tui, ô Domine, obstupuerunt. Opera ex se bona, at malâ intentione, aliisve circumstantiis infecta, verè sunt vinum felle mixtum. Quàm rarò nostræ actiones puræ sunt, absque imperfectionibus! Contrâ, nobis propinat Christus vinum meracissimum, corpus et sanguinem suum, et liquidissimas consolationes.

PUNCTUM III.

Denuò exiit vestibus, usque ad nudum, in oculis tantæ multitudinis, et petulantium militum, atque irrisorum. Fert patienter ignominiam hanc peccatis nostris debitam; præbet exemplum nuditatis evangelicæ; docet ferre defectus rerum. Hâc suâ nuditate, tegit nuditatem primi Adæ, comparans illi stolam gloriæ. Tanquam alter Noe, meliore vino inebriatus, vino caritatis, à suo populo, quasi filio, ludibrio habetur. Nudatio hæc fuit etiam acerbissima, quòd interior tunica carni adhæresceret concisæ vulneribus; quæ refricari necesse fuit, et alicubi pellem etiam à carne detrahi. Ultimò vestibus nudatur. et quare.

MEDITATIO XLI.

Christus cruci affigitur.

PUNCTUM I.

EXTENDITUR super lignum crucis, ad mandatum tortorum. Obedienter se locat super crucem, Christus extendit se obe.

dienter
super
crucem.

extenditque sacras manus, pro eo, quod Adam extendit manus ad pomum arboris vitæ. Extendo ego manus meas ad mandata tua, Domine; et configi cruci malim, quam ab eis recedere.

Gratias
agit Patri.

Sic extensus, levatisque in cælum oculis, gratias agit Patri, quod tempus adduxerit perficiendi sacrificium: tum offert se pro salute mundi in odorem suavitatis. Ita Isaac colligatus super struem lignorum, expectabat ictum paternæ manûs; ut modò Christus, impiorum carnificum. Ast ibi Abraham cohibitus est ab angelo; hic æternus Pater non cohibet tortores. Ibi satis fuit Deo promptitudo voluntatis; hic autem consummata obedientia postulatur.

PUNCTUM II.

Transfuso
manuum
et pedum.

Clavis configitur: dolor acerrimus, in corpore delicato, et partibus tenerrimis, et nervosis. Dein verò, quod, manu unâ confixâ, nervi contracti sunt, oportuit vi maximâ corpus distendere, quò ad foramen in cruce factum manus altera pertingeret: quo facto luxata sunt membra cum incredibili cruciatu. Huc spectat: *Foderunt manus meas, et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea.* Nam in exhausto corpore, per distensionem illam ossa singula discerni poterant. O verè *virum dolorum!* O manus, in quibus *abscondita est fortitudo Dei!* O

Isa. 53. 3.
Habac. 3.
4.

Zac. 13. 6.

Jesu, *quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?* quis ausus tantum facinus? Ego. Perversa mea opera foderunt manus tuas, et inordinati affectus tuos

pedes perforant. Convulsio ossium, in mystico Christi corpore, efficitur per animorum dissensionem. Absit à nobis. O si dinumerare mihi liceat omnia ossa tua, Domine! si internas tuas virtutes illuminatis oculis aspicere, ad imitandum! Quid retribuam Domino vicissim? *Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi?* Vires impendam omnes, ut laudem te; et uni tibi serviam, quia tu solus es. Noli, ô homo! oblivisci Matris, cujus cor auditu malleorum crudeles ictus penitus transverberârunt.

PUNCTUM III.

Elevatur crux in altum, et impetu in paratam fossam demittitur. Res doloris plena, dum sic manus pedesque lacerantur: undè quatuor rivi sanguinis, tanquam totidem ex paradisi flumina dimanant, ad irrigandam universam faciem terræ. Nec habet ubi caput suum reclinet: nam si ad lignum, spinæ altiùs infigebantur.

Elevatio
Christi.
Dolorosa.

In elevatione crucis factus est omnibus conspicuus, cum confusione maximâ; et plausum dederunt inimici, cum ingenti clamore et irrisione, gratulantes sibi. At piæ mulieres, et si qui aderant ex amicis, ac imprimis Matrem, quantò aliter affectu miserabile spectaculum! Si amici Jobi, viso illo, ita obstupuerunt; quantò major hic, et quantò habitus indigniùs! Et hæc patitur tuâ causâ.

Ignominiosa.

MEDITATIO XLII.

Mysteria in Christo crucifixo

PUNCTUM I.

Quis crucifixus?

I.
Deus.

CHRISTUM pendentem considerabo, ut Deum.

Quare sub cruce positus, ab eâ in cœlum oculos mentis attollam, et eundem illum, in Cœlo empyreo tanquam in throno sedentem, conspiciam: Cujus cœlum sedes est, terra autem scabellum pedum ejus. Et hic, qui ascendit super cherubim, volavit super pennas

Isa. 66. 1.

Ps. 17. 11.

Isa. 40.

12.

ventorum: Quique appendit tribus digitis molem terræ:

hic tribus clavis trabi affixus, ipse pendet; etsi non tam ferreis illis, quàm incorporeis aliis: amore in nos, obedientiâ erga Patrem, et zelo gloriæ illius. O his configar ego etiam cruci! et Trisagion illud in actionem gratiarum pro tribus clavis

Isa. 6. 3.

canam: *Sanctus, sanctus, sanctus*: velans interim alis meis, ut seraphim, faciem, et pedes Christi, ac profitens incomprehensibilem ejus esse, tum majestatem gloriæ, tum humilitatem crucis!

PUNCTUM II.

II.

Sacerdos.

Heb. 10.

21.

1 Pet. 5. 4.

c. 2. 25.

Sacrificii

virtus.

Considerabo in cruce Christum, tanquàm *Sacerdotem magnum, principem pastorum, et episcopum animarum* nostrarum; offerentem non sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed proprium; eumque totum, in holocaustum suavissimum. Cujus tanta est virtus, ut, rigore justitiæ, valeat ad satisfaciendum

Mysteria in Christo crucifixo. 125
pro omnibus, quamvis infinitorum hominum, vel gravissimis peccatis: eò quòd offerens sit ipse Filius Dei; undè illius passiones vim accipiunt infinitam, tam merendi, quàm satisfaciendi.

Habet sacerdos iste insignia sua: pro tiarâ, coronam spineam; pro virgâ pastorali, crucem, (quanquàm hæc etiam altaris vices subit;) pro annulis, clavos; pro veste sacerdotali, carnem variè concisam, et sanguine purpuratam. Offeram ego vicissim aliquid: *Cor contritum et humiliatum, Deus, Pr. 50. 19. non despicias.* Offeram et sacrificium laudis.

PUNCTUM III.

Considerabo ut doctorem veritatis nobis à Deo datum: qui cùm per omnem vitam verbo et exemplo docuisset, sub finem, ex cruce, quasi ex cathedrâ, veluti compendio, exposuit totius doctrinæ summam. Docuerat antea pluribus, qui sint beati verè habendi; earumque beatitudinum paradigma seipsum in cruce exhibuit: ut maximè quadret illud: *Inspice, et fac secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est; et illud: Non judicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum; et hunc crucifixum.*

III.
Doctor.

Erod. 25.

40.

1 Cor. 2. 2.

PUNCTUM IV.

Considerabo ut duces, ac bellatores fortissimum; qui in monte Calvariæ, tanquàm destinato pugnæ loco, tartareas potestates devicit, easque in suo corpore triumphavit. Ipsius imprimis serpentis

IV.
Bellator
fortissimus.

Gen. 3. 15. caput contrivit; qui, primis hominibus in fraudem inductis, originale peccatum introduxit in mundum, et per peccatum, mortem: ex quo peccato, septem alia tanquam capita pullularunt. Quod monstrum est,

Apoc. 12. 3. sicut draco ille rufus in Apocalypsi: *habens capita septem.* Atque hunc etiam per crucem prostravit; in

Exod. 7. 12. quâ justificamur à peccatis. *Virga crucis devoravit virgas Pharaonis;* nempe, omnes diaboli conatus eludendo, ut homines tandem à servitute illius vindicaret.

Jud. 7. 20. Confracta est testa in manibus Gedeonis, ut inclusa lux emicans perstringeret, ac sterneret Madianitas. Ita, passo Christo in carne, Divinitatis in eâ habitantis infinita vis foràs exeruit sese, omnesque invisibiles adversarios, peccatum, mundumque, debellavit.

MEDITATIO XLIII.

De Titulo crucis.

PUNCTUM I.

Marc. 15. 26. VERBA Tituli, in quo, ut ait Marcus, continebatur causa ejus, id est Christi; ob quam crucifixus fuit.

Luc. 2. 21. JESUS. Hæc prima causa mortis, ut, juxta nomen suum, salvaret nos in sanguine suo. Undè et hoc nomen ipsi est impositum, cum effusione sanguinis,

in circumcissione. Nunc autem superponitur cruci, supra caput ejus, tanquam jam consummatâ salvatione per totius sanguinis effusionem, qui largiter fluebat ex perforatis membris. *Oleum effusum nomen tuum:* sanas enim vulnera nostra sanguine tuo, effuso tanquam oleo saluberrimo. Esto mihi JESUS, ô Domine, et salva me; esto oleum et medicamentum.

NAZARENUS, id est, floridus. Secunda causa: ut in arbore crucis positus produceret flores pulcherrimos, et suavissimos, excellentium virtutum. Verè, JESU, dicere potes: Lectulus noster floridus. Is est crux.

Significat etiam sanctum: quo denotatur, hunc, qui crucifixus est, non ob sua peccata pati, sed propter aliena: sicut ait Isaias: *Justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.* Isa. 53. 11

Ergò, *sub umbrâ illius, quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Ascendam in palmam et apprehendam fructus ejus:* fructus salutis, ex floribus crucis provenientes. Cant. 2. 3. et c. 7, 8.

REX. Hæc tertia causa, ex parte Judæorum, cur sit crucifixus, quòd se regem faceret, ut illi interpretabantur, temporalem. At verè rex erat, sed cœlestis; cujus regnum in cruce fundatum est: quia *Dominus regnavit (à ligno.)* Si conregnare volo, crucifigi simul debeo. Ps. 95. 10.

JUDÆORUM, quantumvis illi nolint: nam *sui eum non receperunt.* Est autem constitutus rex à Patre, Ps. 2. 6.

128 Pars IV. Medit. XLIII.

super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus. Porrò regnat, si minus super Judæos carnales, certè super spirituales, qui confitentur, et dant gloriam illi: quæ est notio vocabuli.

Scriptus erat titulus litteris hebraicis, græcis, et latinis: quo significabatur amplitudo regni illius super omnes gentes; ut, sicut ait Paulus, *omnis lingua confiteatur quia Dominus noster Jesus Christus in gloriâ est Dei Patris.*

PUNCTUM II.

Joan. 19. 21. Judæi contenderunt emendare titulum; petieruntque à Pilato, ut non diceretur rex: sed quia ipse dixit: rex sum.

Diversitas legendum. Titulum hunc legerunt triplices homines. 1. Inimici Judæi, qui non intelligentes, voluerunt corrigere. Tales sunt hæretici, sacras Scripturas pravis glossis corrumpentes. 2. Curiosi et obiter legentes; qui nec satis capiebant, nec curabant de sensu. Tales sunt fideles, qui Scripturam legunt per transennam: unde, non referunt fructum. 3. Amici, ut beata Virgo imprimis, et discipuli, cum pio affectu et studio. Tales fiunt participes latentium mysteriorum.

PUNCTUM III.

Joan. 19. 22. Tituli veritas et firmitas. Pilatus recusat mutare titulum, dicens: Quod scripsi, scripsi. Inspiratum hoc responsum à Deo; quo sancitur verum esse titulum, quem nulla delebit

Partitio vestium, etc. 129

potestas, regnumque Christi esse æternum. Imitabor hanc constantiam in bonis propositis; et similiter respondebo mundo, carni, et diabolo aliud suadentibus.

MEDITATIO XLIV.

Partitio vestium, et blasphemie in cruce affixum.

PUNCTUM I.

PARTIUNTUR vestes in oculis ipsius Christi, et cum irrisione; et eas vestes, undè virtus exibat et sanabat omnes qui illas tangerent. Abdicavit se Christus ipsis vestibus; et jus in miseros crucifixores transtulit, ad exemplum perfectæ paupertatis. Liberalitas etiam fuit, quòd se totum et sua dedit, usque ad vestes: quæ in quatuor dividuntur partes, quòd ex omni mundi plagâ ad Christum venientes, stolam gratiæ accipere valeant.

PUNCTUM II.

De tunicâ sortiuntur, ne dividatur: erat enim inconsutilis, desuper contexta per totum; et quidem à Christi Matre, quæ ut tinctam sanguine Filii in manus talium cedere conspexit, indoluit vehementer. Hæc, inquit, tunica filii mei est: fera pessima comedît eum; bestia devoravit Joseph.

Ea vestis significavit sacram Christi humanitatem,

Tunica integras quod notat. in utero Virginis, operante Spiritu sancto, indissolubiler contextam. Nefas enim Christum solvere, et humanitatem à deitate sejungere, cum sit verus Deus, et Homo.

Significat etiam unitatem indissolubilem Ecclesie quæ est vestis Christi. Et quia vestis fuit duplex, exterior, et interior: illa est rituum externorum communicatio; hæc autem, caritatis atque internorum donorum communio. Væ, qui hanc vestem dividit!

PUNCTUM III.

Matt. 27. 36. Sedentes milites servabant eum. Id petierunt Judæi, quoadusque extinctum viderent; ne fortè ab aliquo deponeretur, aut solatio aliquo levaretur. Interea etiam subsannabant illum, et contumelias appetebant.

PUNCTUM IV.

Ps. 39. 1. Præte. resultum in sultationes. Variè blasphematur Christus in cruce: *Prætereuntes blasphemabant eum moventes capita sua et dicentes: Vah! qui destruis templum Dei, et in triduo illud recædificas! salva te ipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce.* Imò ideirò manebit, ut salvet multos. Diabolus qui aliàs suggestit: *Mitte te deorsum; nunc per istos: Descende de cruce.* Omnes videntes me, deriserunt me; locuti sunt labiis et moverunt caput; aperuerunt super me os suum. Et: *Plausiverunt super me manibus omnes transeuntes per viam, sibilaverunt et moverunt caput suum.*

Item principes sacerdotum, illudentes, cum scribis et senioribus dicebant: *Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere. Si rex Israel est, descendat nunc de cruce, et credimus ei. Confidit in Deo; liberet nunc, si vult, eum: dixit enim, quia Filius Dei sum.*

1. Exprobrabant impotentiam salvandi seipsum. 2. Præsumptam regis dignitatem. 3. Fiduciam vanam, quam in Deo ponebat. 4. Filiationem Dei inanem.

Præterea, illudebant ei et milites: *Si tu es rex Judæorum, salvum te fac: necnon latrones improperabant et conviciabantur ei; et universè, ut Lucas ait: Stabat populus spectans; quod inter opprobria ponit: Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me. Erat aspectus illusorius. O si aspexissetis, ut oportebat! retulissetis utique salutem inde melius, quam olim ex aspectu serpentis. Quàm aliter aspiciebat Mater, et piæ mulieres! et illa quantum, ex tot maledictis, dolorem hausit!*

MEDITATIO XLV.

Orat pro crucifixoribus.

PUNCTUM I.

Hoc primum verbum locutus est in cruce. Non petit ignem de cælo, ut Elias; nec maledicit, ut Noe et Elisæus, irrisoribus suis, sed, inter convicia et blasphemias, petit veniam inimicis; perfectè

implens præceptum suum : *Dilige inimicos vestros...*

Matt. 5. et orate pro persequentibus et calumniantibus vos. Aquæ
44. Cant. 8. 7. multæ persecutionum non potuerunt extinguere carita-
tem. Et hoc sigillatim prædixit Isaias : Et pro trans-
Isa. 53. 12. gressoribus rogavit.

PUNCTUM II.

Luc. 23. Singula verba expendantur. Pater : Christus ipse,
34. ut homo ignoscebat ; sed vult ut Deus ignoscat.
Patrem Patrem appellat , pro fiducia orationis , et ad de-
45. merendum. Monet etiam quòd ipse sit Pater om-
Matt. 5. nium : Qui solem suum oriri facit super bonos , et ma-
45. los. Dimitte illis , non exponit certum peccatum , quia
vult omne eis dimitti. Nec dicit : Crucifixoribus
meis , ne ex indignitate rei provocet iram Patris ;
sed ait : Illis , quia et volebat omnes peccatores com-
plecti , cum omnes sint crucifixo Christi : Quia
nesciunt quid faciunt. Etiam excusat , et extenuat. Igno-
rantia erat supina et crassa , et ita inexcusabilis.
Tamen hoc adducit pro qualicunque excusatione ;
sicut Paulus , cum ait : Si cognovissent , nunquam
1 Cor. 2. Dominum gloriæ crucifixissent ; si cognovissent , uti-
8. què ita , ut æstimarent quod erat. Ideo excusat nos ,
ut fidamus ipsius misericordiæ ; siquidem sic excusat.
Monemur etiam , ut proximorum facta excusemus ,
quandò planè defendere nequimus : tantùm abest ut
illatæ injuriæ sint exaggerandæ , aut vindicta op-
tanda.

PUNCTUM

PUNCTUM III.

Exaudita est oratio : de quâ S. Paulus : *Indiebus* Effectus orationis Christi. Heb. 5. 7.
carnis suæ , preces , supplicationesque , cum clamore
valido et lacrymis offerens , exauditus est pro suâ re-
verentiâ : id est , vel pro submissione suâ , quâ pre-
ces obtulit ; vel pro merito suæ dignitatis , cum esset
Filius Dei. Efficacitate hujus orationis , multî ex
præsentibus postea conversi sunt ; ut die Pente-
tecostes , ad tria millia. O Jesu ! fac sim particeps
hujus tuæ precis. Audiit Maria orationem , et tantâ
caritate est ipsa quoque emollita , ut similiter oraret.

MEDITATIO XLVI.

Secundum Verbum Christi in cruce , ad
latronem.

PUNCTUM I.

MEDIUS inter duos latrones crucifixus est ; juxta Humilitas Jesu in medio latronum. Isa. 53. 12.
vaticinium : Et cum sceleratis reputatus est : et fuere
haud dubiè ex infamioribus , qualis Barabbas. Con-
sentiunt extrema primis. Nascens in medio duorum
animalium , locatus est moriens inter duos latrones.
Sic studuit commendare nobis humilitatem. Et hic
est , qui in monte Thabor inter Moysem et Eliam
gloriosus apparuit ; est lapis angularis , utrumque po-
pulum connectens in unum ; est Judex vivorum et
mortuorum , residens inter bonos à dextris , malos Matt. 17. Ephes. 2. Act. 10. 42.

H

autem à sinistris : quodque maximum est , is est divina persona , inter Patrem , à quo procedit , et Spiritum sanctum , qui ex ipso quoque procedit , media constituta. Et hic tantus , quasi insignior latro , medius inter latrones trahi affigitur !

PUNCTUM II.

Latro à sinistris blasphemat. *Alter latronum blasphemat Christum : Si tu es Christus , salvum fac teipsum , et nos. Id autem pharisæi exprobraverant. Per summam contumeliam irridetur , quòd se mentiatur Christum.*

Latro à dextris tuetur Christum. *At alter latro loquitur pro Christo , corripiens socium : Neque tu times Deum , qui in eadem damnatione es ? Quasi dicat : Minus mirum quòd alii injuriosi sint ; at , quòd tu , qui animam agis , exprobres consorli pœnarum , improbissimum est. Atque hæc defensio fuit actus eximie caritatis. Exercuit etiam humilitatem , agnoscens suum reatum : Et nos quidem justè : nam digna factis recipimus. Præterea confitetur Christi innocentiam : Hic verò nihil mali gessit. Dignus profectò , cui retribuatur illud : Omnis qui confitebitur me coram hominibus , confitebor et ego eum coram Patre meo.*

Patientium ordines. *Collige tres ordines patientium. Alii dignè , sed impatienter , ut malus latro ; alii dignè , sed patienter , ut bonus latro ; alii immeritò , et patienter , ut Christus. Cupiam ex his ultimis esse. Sim ex secundis saltem , dicens : Iram Domini portabo ; quo-*

Mich. 7.9.

niam peccavi ei ; et illud : Peccavi et verè deliqui , et Job. 33. 27. ut eram dignus , non recepi.

PUNCTUM III.

Oratio latronis. Ex agnitione proprii delicti , et caritate Christo exhibitâ , animatur ad petendum : *Domine , memento me , cum veneris in regnum tuum.* Oratio devota. Luc. 23. 42. Inter tot opprobria confitetur Dominum , et regem ; non hujus mundi , sed alterius seculi , quò ibat. Non petit à præsentis morte liberari , nec eversionem aliquam peculiarem ; sed tantum , ut meminerit sui. Haud dubiè melius recordabitur , quam pincerna Pharaonis recordatus fuit Josephi concaptivi sui.

Movit latronem , præter singularem illustrationem divinam , cum vellet Deus hoc testimonium Christo dari tunc à tali , ad confusionem pharisæorum et sacerdotum , qui , visis tot mirabilibus , non crediderunt Christo : præter hoc , inquam , movit latronem admirabilis patientia Christi , et caritas illa , quâ pro inimicis oravit ; tam hæ virtutes sunt potentes : utique et apud Deum multò magis. Discam à latrone orare , cum humili agnitione propria , et confessione strenuâ laudis divinæ : et me ipsius bonitati committam.

PUNCTUM IV.

Responsio Christi : *Amen dico tibi , hodiè mecum eris in Paradiso.* Vocatio et conversio hujus latronis

Luc. 23. 43. Secundum Verbum

hum. li. exilit fructus precepcionis Christi in cruce. Et fuit
heralita. tantò mirabilior, si ille ipse priùs blasphemaverat
168. Christum: ut aliqui colligunt, quia Matthæus di-
citur: *Latrones improperabant ei*. Efficacia item san-
guinis Christi enituit, dum peccata omnia, et pœ-
nas etiam temporales perfectè remittit, et aptum
Cœlo statim facit. Reddit autem securum, sic asse-
verando: *Amen dico tibi*, et sui consortium promit-
tit: *Mecum eris*; juxta illud, *ubi sum ego, illic et*
minister meus eris. Nec differt: *Hodie*, inquit. Te
beatum, ô Latro! qui undecimâ venisti horâ, atque
ex novissimo factus es primus.

PUNCTUM V.

Duo la- Ad exemplum horum latronum, inter homines
trones sig- cujusque statûs, sunt alii, qui assumuntur efficaci-
nant elec- ter ad gratiam; alii autem qui relinquuntur: sicut
tos et re- de extremo tempore locutus est Christus: *Tunc erunt*
probos. *duo in lecto uno... duo in agro: unus assumetur, alter*
Luc. 17. *relinquetur*. Duæ molentes in molâ: *una assumetur, et*
24 et 35. *una relinquetur*. Valet hoc, ut nemo, quamvis maxi-
Matt. 24. *mus peccator, desperet, quin aliquando possit con-*
44. *verti: contrâ verò, ne quis licentiosè vivens præ-*
sumat.

MEDITATIO XLVII.

*Tertium Christi Verbum: Commendat
matrem Joanni.*

PUNCTUM I.

STABAT juxta crucem Jesu Mater ejus, cum mu- Joan. 19-
lieribus et Joanne. Ita videlicet, quò quis Christum 25.
magis amat, propior fit cruci, et illius particeps Quis pro-
esse cupit. Accessit Virgo intrepida, non verita pior cru-
tumelias et vexationes: et illâ duce, Joannes, et ci?
aliæ mulieres sunt ausæ. Non magis corpore acces- B. Virg.
sit, quàm spiritu; quo fuit Christo confixa tribus compas-
clavis: nempè vehementi apprehensione pœnarum sio.
lius, amore ardentissimo; et compassione tali, ut
spinæ, flagella, clavi, et reliqui cruciatus Filii, ani-
mum Matris perinde affligerent, ac si in corpore suo
illos omnes excepisset: ut verè martyr martyrum, si-
cut Virgo virginum dici debeat. Nam, et optavit
omnia pati, et passa est per vehementem compas-
sionem. O imiter ego, affligendo carnem meam; et
animam, per abnegationem appetitionum et desi-
derium patiendi, castigando!

PUNCTUM II.

Curam gerit Matris inter dolores et opprobria.
Sic nunquam officium deserendum. Ait autem: *Mu-* Joan. 19-
Joan. 19- 26.